ANUL VI.— No. 1450

EDIȚIA A DOUA

SAMBATA 27 FEBRUARIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucurețti la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinĕtate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Respunsul D-lui Lahovary
Regele și Jidanii
Camera conservatoare
Amintiri triste
Blana Spânzuratului

București, 26 Februarie 1893

Respunsul D-lui Lahovary

Marți pe la orele 5 jum. D. N. Fleva a terminat desvoltarea interpelărei sale. In aceeașĭ zi D. Take Ionescu, flașneta de la departamentul cultelor, a respuns representantuluĭ de Prahova. Discursul D-luĭ Take Ionescu a fost *magistral*, după opinia D-luĭ Al. Lahovary; cu toate aceste, nu înțelegem pentru ce D-sa a ținut să spue cuvîntul deciziv al guvernuluĭ în această împrejurare.

Aproape treĭ ore ministrul de externe a vorbit, în aplausele furtunoase ale *devotateĭ* majorităță. Aproape treĭ ore a debitat fraze umflate într'o iritațiune de nervĭ bolnăvicioasă, care nu maĭ cunoaște nicĭ o mĕsură în alegerea cuvintelor.

Și în această lungă perorație de treĭ ore, ministrul de externe a fost pe une locurĭ poetic,—de pildă în pasagiul în care, rezumând discursul Regeluĭ rostit la Sigmaringen, ne-a comunicat însemnata descoperire geografică a Suveranuluĭ nostru că Dunărea falnică și măreață, care se aruncă prin treĭ gurĭ în Marea Neagră, este aceeașĭ apă, care în formă de mic părîŭ scaldă muriĭ străvechĭ aĭ castelului din Sigmaringen, proprietatea ilustreĭ familiĭ de Hohenzollern. —A fost pe alte locurĭ profund,—de pildă în pasagiul în care ne-a spus cu o competență de om consumat în materie, că bucătăria de la Sigmaringen n'a lăsat nimic de dorit și că toată țara a participat la banchetul de acolo,—*bine înțeles prin ficțiune*.—A fost pe alte locurĭ patetic și emoționant,—de pildă când a vorbit de trecutul, presentul și viitorul scumpeĭ sale patriĭ.—A fost, în sfârșit, pe alte locurĭ nu știŭ cum... profetic,—de pildă când a invitat pe D. N. Fleva și pe toțĭ liberaliĭ la botezul în religia ortodoxă a viitoruluĭ copil, pe care tînĕra pĕreche princiară, moștenitoare a tronuluĭ, îl va da la lumină cel maĭ târziŭ într'un an de zile, pentru fericirea bine-cuvintateĭ noastre țărĭ!

Un singur lucru a uitat D. Lahovary: *A uitat să respundă argumentațiuneĭ strînse din interpelarea D-luĭ Fleva; a uitat să lămurească rolul guvernuluĭ și al președinților corpurilor legiuitoare ale Regeluĭ la Sigmaringen,—și a uitat să lămurească cestiunea dacă reformele pe care guvernul Regeluĭ le face și care alcătuesc bucățile mașineĭ pe care el o pregătește pentru întemeerea în chip legal a regimuluĭ personal și despotic sunt saŭ nu centralizătoare, sunt saŭ nu anti-constituționale.*

Și cu toate aceste D. Lahovary ar fi făcut cu mult maĭ bine să renunțe la toată polilоghia cu trecutul, prezentul și viitorul țăreĭ, cu Dunărea falnică și albastră care purcede păriŭ din Sigmaringen pentru a se arunca fluviŭ în Marea Neagră, scăldând, la origina eĭ, castelul Hohenzollernilor, iar aproape de gură țĕrmurile scumpeĭ Românii; ar fi făcut bine să renunțe și la invitația pentru botezul ortodox al viitoareĭ progeniturĭ princiare, care va avea loc de acum într'un an;—și, în schimb, ar fi făcut bine să respundă cât de pe lung și lat la întrebările D-luĭ Fleva: *care a fost rolul invitaților regalĭ la Sigmaringen*, invitațĭ carĭ de rĕŭ de bine reprezentaŭ țara legală? și *de ce guvernul conservator calcă sistematic Constituțiunea, centralizând toate puterile Statuluĭ în mânile sale și intemeind ast-fel regimul autoritar, despotic?*

Căcĭ, în definitiv, aceste eraŭ cestiunile care formaŭ obiectul interpelăreĭ, și la ele se cuvenea să respundă guvernul interpelat, pentru ca să lumineze și să dumerească și pe D. Fleva și țara. Și în urma chilometriceĭ perorațiunĭ nazale a ministruluĭ de extene, în care a grămădit rĕutate reținută peste valurĭ de venin, revărsând un potop de injuriĭ grosolane peste un pustiŭ de ideĭ și argumente, nicĭ D. Fleva nu e maĭ luminat, nicĭ țara maĭ dumerită.

D. Fleva afirmase că Adunarea constituantă din 1866 a adoptat principiul *celeĭ maĭ complecte discentralizărĭ* și că în Constituție, când s'a reprodus articolul în cestiune, s'a falsificat textul votat de constituantă, dându-i-se o redactare în care cuvintele *cea maĭ complectă discentralizare* sunt înlocuite cu cuvintele *o maĭ complectă discentralizare*,—ceea-ce e cu totul altă ceva.

D. Lahovary a respuns că afirmațiunea D-luĭ Fleva nu e esactă. Și când D. Fleva aduce colecția *Monitorul Oficial* din 1866, ca să arĕte că cel ce avansează înaintea Camereĭ neesactitățĭ e ministrul de externe, atuncĭ D. Lahovary revine.... *poate să fie așa, cum zice D. Fleva, dar.... dar pentru ce relevă D-sa tocmaĭ acum acest lucru? de ce nu l'a relevat la 1884?*

Apoĭ asta însemnează a rĕspunde? De ce n'a promis ministrul de externe, în numele guvernuluĭ, o altă ediție a Constituțiuneĭ, în care să se îndrepte eroarea strecurată în edițiile de până acum?

D. Fleva, constatând că Regele a luat cu Sine la Sigmaringen pe primul *Sĕŭ* ministru, pe ministrul *Sĕŭ* de externe și pe președințiĭ corpurilor *Sale* legiuitoare, pentru ca cel puțin țara legală să fie presentă la căsătoria iubituluĭ *Sĕŭ* nepot, întreabă pe guvern: Ce aŭ făcut acolo representanțiĭ legalĭ aĭ țĕreĭ, ce acte aŭ semnat în numele țĕreĭ, într'un cuvînt cum ne-aŭ representat în această împrejurare, care—incontestabil—are însemnătatea eĭ, dacă se ține socoteală că miriĭ sunt, după cât se spune, moștenitoriĭ tronuluĭ?

Și ce rĕspunde D. Lahovary? Rĕspunde făcĕnd apologia lingușitorieĭ, mărturisind că invitațiĭ Regeluĭ aŭ fost niște simpli figuranțĭ, carĭ n'aŭ făcut nimic, niște peștĭ carĭ n'aŭ deschis gura de cât ca să mănânce și să bea cu poftă și în chip *cuviincios* la diferitele prânzurĭ date cu acest prilej; rĕspunde că Regele singur a representat țara,—și ca culme a bătăeĭ de joc—că actul civil al căsătorieĭ a fost semnat de D. Ioan Kalinderu, vechilul M. Sale!

D. Fleva, în partea a doua a interpelăreĭ sale, analizând lege cu lege toate reformele guvernuluĭ, arată spiritul lor centralizător și decĭ caracterul lor neconstituțional. Afirmațiunea era foarte gravă și guvernul s'ar fi cuvenit să se explice.

Drept orĭ ce explicație, ce spune D. Lahovary? Nimic! Ba adecă ne spune că guvernul *e convins* că reformele sale însemnează o maĭ complectă discentralizare!!...

In rezumat, necuviincios ca formă, necumpĕtat în alegerea expresiunilor, D. Lahovary a fost slab ca argumentare și de o desgustătoare lingușitorie față cu Regele și Dinastia.

Cestiunile ridicate de D. Fleva în interpelarea sa rĕmân în picioare, cu toată insemnătatea și cu toată gravitatea lor. Rĕspunsul pătimaș, dar sec, al impetuosuluĭ ministru de externe, nu le-a putut clinti cu un milimetru de pe temelia argumentăreĭ liniștite, dar sănătoase, a deputatuluĭ prahovean.

Ioan N. Roman.

TELEGRAME

LONDRA, 24 Februarie. — In cursul întruniriĭ partiduluĭ conservator, lordul Salisbury a declarat că membri conservatorĭ aĭ Parlamentuluĭ nu vor trebui să neglijeze absolut nimic pentru a asigura respingerea biluluĭ Home-rule, fără a se îngriji de reproșul de obstrucționism. D. Balfour și alte personagiĭ importante aŭ vorbit în acelaș sens. Lordul Churchill a declarat că îșĭ va da toate silințele pentru a sprijini pe D. Balfour, șeful conservatorilor din Cameră.

INSTANTANEE

Nicu N. Albu

E departe de a fi alb și ca fizic și ca politică.

Roșcovan la față, blond la pĕr și roșu, adică liberal de cea maĭ roșie speță în politică.

Fost prefect sub I. Brătianu, azĭ deputat de Neamțu. Tinĕr, energic, ca prefect a fost activ, câte odată chiar prea activ și a provocat protestărĭ în opoziția de pe atuncĭ. A făcut șosele bune în județul sĕŭ și ceea ce este esențial, în loc să'șĭ mărească averea după urma slujbeĭ, și-a micșorat'o în mod simțitor. De multe orĭ complecta bugetele comunelor rurale din punga sa.

Deputatul de Piatra nu prea are noroc în afacerĭ, deși întreprinde multe. Inființase în Bucureștĭ un debit de vinurĭ de Cotnarĭ și Nicorești și n'a câștigat cu el de cât prietenia vremelnică a celor maĭ de frunte specialiștĭ în bĕuturĭ spirtoase din Bucureștĭ.

Semne particulare: Când ia cuvêntul în Cameră, deși a vorbit de maĭ multe orĭ, se roșește ca o fată mare.

Fox.

Regele și jidaniĭ

Sunt cunoscute astă-zĭ tuturora gheșefturile de tot soiul pe care Regele Carol le-a făcut și continuă ale face în țară la noĭ cu faimoasele sale negustoriĭ de brânză, postav, etc., pentru care nu plătește absolut nicĭ un gologan ca taxă saŭ transport.

Incurajațĭ de apucăturile gheșeftăreștĭ ale Negustoruluĭ Incoronat, toțĭ miciĭ gheșeftarĭ, jidanĭ saŭ alte națiĭ, de pe domeniile acestuia, se cred în drept de a face și dênșiĭ acelașĭ lucru, nesocotind ast-fel prescripțiunile legilor țĕreĭ care cu atâta bună voință îĭ încălzesc la sânul eĭ.

Și cum oare aceștĭ micĭ gheșeftarĭ n'ar face ca și stăpînul lor când știut este că mantia regală le servesc de ocrotire în toate împrejurările?

Să dăm un exemplu pentru ca cititoriĭ noștri să se convingă de cele ce spunem și maĭ vîrtos să vadă trista pildă pe care Regele Carol a dat'o streinilor de pe domeniile sale.

In comuna Poeneĭ din județul Iașĭ, comună în a careĭ rază intră moșia Regeluĭ, se află douĭ jidanĭ anume Mihel Bahman și Marcu Bărbuță (?), carĭ, contra legeĭ, de maĭ bine de patru anĭ speculează vinul atât din viile arendate lor cât și cel pe care îl strâng de pe la locuitorĭ.

Aceștĭ jidanĭ, ocrotițĭ de puterea regală, speculează aceste vinurĭ fără să plătească accise, licență saŭ măcar patentă, sub cuvîntul că eĭ fiind arendașiĭ viilor regale nu-ĭ pot atinge rigorile legeĭ.

Ceva maĭ mult. Ceĭ doĭ jidanĭ țin și un stabiliment în care vînd în detail și fără să fie supărațĭ de nimenĭ.

Acum treĭ anĭ s'a făcut o denunțare în regulă de către locuitorĭ în potriva gheșefturilor acestor doĭ jidanĭ, cu toate acestea lucrurile s'aŭ făcut mușama căcĭ aŭ intervenit oameniĭ Regeluĭ și onorabiliĭ și-aŭ continuat gheșefturile în toată liniștea.

Acum însă pare că li s'aŭ înfundat cu controlorul V. Popescu de pe lângă casieria de Iașĭ, care le-a confiscat vinurile și a înaintat actele locurilor competinte.

Pe de altă parte însă jidaniĭ aŭ pornit-o la Bucureștĭ spre a stărui pe lângă oameniĭ Palatuluĭ a-ĭ scăpa de bocluc.

De sigur că factotumul Regeluĭ, marele maestru Kalenderu, le va da vre-un bilețel de liberă gheșeftărie și... nu ne-ar surprinde dacă am vedea pe bietul controlor Popescu destituit saŭ măcar mustrat pentru îndrăsneala care a avut'o de a se atinge de ciraciĭ în gheșeftărie aĭ Mareluĭ gheșeftar Carol I.

La Dumnezeŭ și la Rege totul e cu putință.

Argus

Camera Conservatoare

Cele ce se petrec în Cameră sunt bune de reținut. Majoritatea conservatoare joacă un rol dublu, ea voește a fi și servilă și independentă, și guvernamentală și anti-guvernamentală, și chiar cu veleitățĭ anti-regaliste.

Astfel cu ocazia legeĭ asupra școalelor profesionale, s'a arĕtat un moment independentă și era să dea un vot de blam D-luĭ Carp în chestia evreiască, dar această independență a durat 24 de ore și apoĭ iar și-a revenit la servilismul sĕŭ. De asemenea cu ocazia legeĭ cleruluĭ, majoritatea conservatoare s'a arĕtat iarășĭ independentă, când a fost vorba de taxa de 4 leĭ asupra țĕranilor și cât pe ce era să dea vot de blam D-luĭ Take Ionescu. Dar, în ședința următoare, majoritatea conservatoare, puse din noŭ botul pe labe și deveni iarășĭ servilă.

Insă acum treĭ zile, majoritatea conservatoare a avut un moment mare, dar ce păcat că a durat numaĭ un moment. Majoritatea s'a arĕtat anti-regalistă. Lucrul e important.

Când D. Fleva, în ședința a doua a interpelăreĭ sale, a revenit asupra documentuluĭ de căsătorie a prințuluĭ Ferdinand, de la 23 Ianuarie, în care Regele zice *Corpurile* **Mele** *legiuitoare*, și când D-sa a voit să tragă toate consecințele inevitabile din această afirmație nesocotită a Regeluĭ și nedemnă pentru un parlament electiv, a fost întrerupt de majoritatea guvernamentală, în cap cu D. Păcleanu.

In ce privește fraza că noĭ suntem aĭ Regeluĭ, protestăm și noĭ...

Aceste cuvinte ale D-luĭ Păcleanu aŭ fost acoperite de aplausele majorităța.

Faptul acesta a fost semnificativ. El însemna o revoltă contra aceluĭ document regal; el maĭ însemna chiar și o protestare anti-regalistă. Pentru prima oară se producea un asemenea fapt în parlament. Lucrul era peste măsură de grav.

In adevĕr, despre ce era vorba? Regele Carol în dorința Sa de a împlânta dinastia și încurajat de lingușirile plate ale lacheilor seĭ, a mers până acolo, că uitându-și caracterul Seŭ de Rege constituțional, să înainteze într'un act public, o frază care este o atingere la demnitatea țĕreĭ, și la prorogativele parlamentuluĭ. Nicăiurea, nicĭ într'o țară cu instituțiĭ libere constituționale, nu s'a pomenit ca șeful Statuluĭ, Regele, să ajungă până a zice *Camerele* **Mele**. Dar ceva maĭ mult. In timpul nostru când peste tot locul se caută reducțiunea monarhieĭ și limitarea puterilor Regeluĭ, să vie un Suveran constituțional și să țină un asemenea limbagiŭ față de niște corpurĭ elective, este straniŭ.

Când dar D. Fleva a relevat acest fapt în Cameră, a făcut bine. Și a făcut bine căcĭ n'a lăsat să se perpreteze asupra parlamentuluĭ o atare înjurie. De asemenea protestarea D-luĭ Păcleanu subliniată de aplausele majorităța, însemna reculegerea demnitățeĭ, a onoareĭ, și maĭ însemna — ținem s'o repetăm — o protestare anti-regală.

Momentul era solemn. Miniștriĭ aŭ plecat capul. Protestarea D-luĭ Păcleanu a produs o adîncă impresiune, și avea să exercite, negreșit, o mare influență și în afară de parlament.

Eĭ bine, care nu ne-a fost mirarea și deziluzia când această independență de caracter și de demnitate politică, nu ținu de cât un moment. Imediat cum încetă D. Fleva cu interpelarea sa, luă cuvîntul flașneta de la culte Take Ionescu și căută să esplice, spre rușinea Camereĭ, că Regele are dreptul să zică *corpurile* **Mele** *legiuitoare*. Aplausele aceleașĭ majoritățĭ sublinie și cuvintele D-luĭ Take Ionescu.

Decĭ protestarea D-luĭ Păcleanu, care era să dea o notă bună uneĭ camere eșită din fraudă și din ciocnirea bâtelor, a fost imediat desmințită.

Ast-fel este camera conservatoare, ca toate camerile care atârnă de Rege. Ele aŭ o personalitate dublă, și de aceia aŭ momente și veleitățĭ de conștiință cetățenească, dar imediat îșĭ aduc aminte că nu pentru aceasta sunt aduse acolo.

De la niște Camere a cărer viață atârnă numaĭ de Rege, nu se poate aștepta nimica bun.

Ed. Dioghenide.

POLITICA EXTERNA

Portugalia

In Europa sunt maĭ cu seamă treĭ țĕrĭ care din crize financiare nu maĭ ies. Fie-care cabinet al acestor țĕrĭ se impedică, după câte-va lunĭ de existență, de piatra deficituluĭ. Din întêmplare aceste treĭ țĕrĭ sunt țĕrĭ latine. Politica financiară a lor poate să ne servească dacă un de pildă—ferească D-zeŭ!—dar de nu *caveant consules*, căcĭ și noĭ cu împrumuturile ce contractăm și cu înmulțirea sinecurilor grase, pășim viguros pe urmele Italieĭ, Spanieĭ și Portugalieĭ.

Fie-care ministru de finanțe al acestor state vine cu proiecte de reforme, cu planurĭ de echilibrare a budgetelor și—echilibrează de unde nu-ĭ!—tot-d'auna cad saŭ victima propriilor lor iluziunĭ, saŭ victima tendințelor de a înșela opinia publică.

Maĭ zilele trecute Portugalia a avut o nouă criză ministerială, datorită tot echilibruluĭ și deschilibruluĭ budgetar. D. *Diaz Fereirra*, președintele reposatuluĭ cabinet, a expus într'un raport cauzele stăreĭ rĕle financiare a țĕreĭ. In acest raport, fostul șef de cabinet combate maĭ întâiŭ pe aceia carĭ pretind că criza financiară se datorește, în cea maĭ mare parte, evenimentelor din ultimiĭ anĭ, revoluțiuneĭ din Brasilia și unor rele măsurĭ administrative. D-sa dovedește, pe baza istorieĭ financiare din ceĭ din urmă 40 de anĭ, creșterea continuă a deficituluĭ care în ultimul an financiar numaĭ a ajuns la îngrozitoarea sumă de 82 milioane de francĭ! De la 1852 guvernele aŭ tot contractat împrumuturĭ, cele maĭ multe orĭ în condițiunile cele maĭ proaste, așa că astă-zĭ Portugalia are o datorie publică de peste 2 ³/₄ miliarde francĭ. Osebit de aceasta, a maĭ contribuit la creșterea deficituluĭ și înmulțirea continuă a funcționarilor maĭ cu seamă în posturile centrale și adesa fără nicĭ o trebuință, ci numaĭ grație nepotizmuluĭ și hatîruluĭ.

Inmulţirea funcţionarilor pe periodul 1883-1890 numaĭ a necesitat cheltuielĭ extrabudgetare de 32,400,000 de leĭ.

D. Diaz-Fereirra îşĭ încheie raportul sĕŭ cu strania acuzare că tot poporul e de vină de calamitarea financiară a ţĕreĭ; de oare-ce a împins pe guverne de a face cheltuielĭ neproductive şi în contrazicere cu isvorul veniturilor.

Curioasă noţiune de popor maĭ e şi aceasta a D-luĭ Diaz-Fereirra! Eĭ acuză întregul popor. Eĭ bine, poporul portugez trăieşte în mare mizerie, nicĭ industria şi nicĭ agricultura nu's desvoltate. Acest popor, care se supune tuturor datoriilor şi contribuţiilor, de sigur că nu e de vină; nimenea nu va crede că poporul în mizerie a creat saŭ a favorizat sinecurile grase pentru „mariĭ naţiuneĭ" şi că a cerut mărirea de prisos a funcţionarilor. Este stratul de sus, care a contribuit la toate. Intreprinză noul Cabinet reforme în această direcţiune şi maĭ întâiŭ de toate restringă veniturile dinastieĭ şi deficitul, dacă nu va dispărea, dar va scădea enorm.

Dinastia portugeză, ca toate dinastiile, s'a îngrăşat şi înbogăţit din sudoarea norodului şi din veniturile eĭ nu se scade o centimă, când acest norod are o datorie de 2 3/4 de miliarde.

Inc'o dovadă despre vestita comunitate de interese între dinastiĭ şi popoare!

C. N.

CORESPONDENŢA „ADEVĔRULUI"

DIN BRAILA

Ca şi în ultimiĭ douĭ anĭ, societatea *Adjutorul* a Magazinerilor din Portul Brăila, şi în acest an a dat un bal al căruĭ produs este destinat sĕrmanilor din Port carĭ în anul acesta din cauza amorţeleĭ Portuluĭ aŭ avut a suferi crude mizeriĭ.

Sala Rally, în care avu loc balul, în seara de 21 corent, era feeric luminată de miĭ de lampioane şi lumînărĭ, şi frumos decorată cu brad. Magazinerul mareĭ case Dreyfus, D. Iscovicĭ, ajutat fiind de D-niĭ Grupper, Eckstein, Lisnefsky, merită toată lauda pentru osteneala ce îşĭ aŭ dat ca balul să aibă deplină reuşită.

In sunetul unuĭ vals, cântat de muzica societăţeĭ „Lyra" putuiŭ remarca în treacăt, un cârd de păsărele între care: D-ra Sofie Raicus, o drăgălaşă andaluză în alb, D-ra Netty Weintraub, un ghiocel în rose, D-ra Marie Iscovicĭ, încântătoare asemenea în rose, D-ra Marie Silberstein, drăgălaşă în alb, şi în fine D-ra Marie I. Grünberg, regina baluluĭ, o splendidă blondă în rose.

Printre Doamne voiŭ cita: M-me Eckstein şi Iscovicĭ, M-me Lisnefsky, Elovicĭ, Klekner, Egureanu, etc., etc.

Printre D-niĭ, cărora se cuvine deplină laudă pentru osteneala ce-şĭ aŭ dat, voiŭ cita pe D. Perlmann, neobositul dansator, Mercuş, Rosenberg, Pardovitz, Redelmann, Mondauer, Egureanu, Elovicĭ, etc., etc., etc., a căror nume îmĭ scapă din nenumĕrata lume ce se afla în sală, şi cărora le cer scuze.

Munteverde.

INFORMAŢIUNI

Camera de punere sub acuzare din Galaţĭ a respins alaltă-erĭ cererea de punere în libertate a bancheruluĭ Urban.

Bancherul Urban a depus o garanţie de 60 miĭ de leĭ, dar camera i-a respins cauţiunea pe motiv că cererea ar fi inadmisibilă, de oare-ce instrucţia n'ar fi încă complectă.

In urma încetăriĭ din viaţă a D-ruluĭ Boicescu, se fac maĭ multe combinaţiĭ în privinţa persoanelor care vor ocupa catedra şi serviciul de la spitalul de copiĭ ocupate de Dr. Boicescu.

Se crede că eminentul D. Dr. Thomescu va fi însărcinat să suplinească catedra de clinică infantilă la facultatea de medicină şi va fi numit medic primar la spitalul de copiĭ, secţia medicală.

Alţiĭ însă pretind, că D. Dr. Râmniceanu, va trece de la catedra de patologie externă la catedra ocupată de Dr. Boicescu. Iar în locu D-luĭ Dr. Râmniceanu va fi chemat D. Dr. Toma Ionescu, de la facultatea de medicină din Paris.

Mare parte a profesorilor universitarĭ cer însă desfiinţarea acesteĭ catedre, din causă că n'ar fi în Capitală nicĭ un Dr. român specialist în boale de copiĭ.

D-rul Rapaport, singurul specialist în boalele interne la copiĭ, nu este, din nenorocire, cetăţean român.

Intr'unul din numerile noastre din urmă am vorbit de modul îndrăzneţ cum aŭ fost jefuiţĭ ţĕraniĭ din comunele Domneştĭ-Călţuna, Slobozia-Clincenĭ şi Buda-Persicenĭ, cu ocazia vênzăriĭ moşieĭ Statuluĭ, Ciocăneştĭ-Găunoşĭ.

In adevĕr, o mulţime de ţĕranĭ desmoşteniţĭ n'aŭ primit nicĭ o bucată de pământ iar alţiĭ, oamenĭ cu dare de mână, fiind că aŭ ştiut să mituieasca pe primar şi notar, aŭ căpătat câte cincĭ loturĭ.

Pentru această jefuire îndrăzneaţă, care a fost denunţată ministruluĭ domenielor, a fost acuzat pe nedrept D. inginer Rălescu.

Constatăm însă, că de şi D. inginer Rălescu a fost însărcinat să constate abuzurile comise cu ocazia vînzăriĭ moşieĭ Ciocăneştiĭ-Găunoşĭ, D-sa s'a dezistat de la orĭ-ce anchetă, căcĭ n'a luat de loc parte la vînzarea acesteĭ moşiĭ. Ast-fel ministerul domeniilor a invitat pe prefectul judeţeluĭ Ilfov să procedeze la o anchetă şi culpabiliĭ să fie daţĭ imediat în judecată.

Ancheta nu s'a făcut încă.

Destrăbalarea de la căile ferate nu maĭ are nicĭ o margine.

Sunt două lunĭ de când D. T. D. Creţulescu, comerciant, a trimes o ladă cu fructe cu ramburs de leĭ 41 banĭ 95, cu mare viteză şi nicĭ până astăzĭ nu a primit vre-un rezultat. A făcut chiar maĭ multe reclamaţiĭ, dar aŭ fost în zadar.

Iată ce fel de serviciŭ face cetăţenilor, căile noastre ferate. E datoria cetăţenilor să protesteze energic contra acestor abuzurĭ.

Pe când lumea era animată de joc la balul din cassa Rally, nu departe de bulevardul Carol I din Brăila, o hoţie îndrăsneaţă se comitea.

Un servitor al D-luĭ Sifcin Tane auzi în somn un sgomot în prăvălie, şi sculându-se se uită pe geamul uşeĭ ce dă în prăvălie unde zări lumină, şi eşind afară zăreşte un om la uşa prăvălieĭ ce dă în bulevard. Strigênd ajutor, vĕzu maĭ mulţĭ oamenĭ eşind din prăvălie, şi fugind după eĭ aceştia aruncară maĭ multe instrumente jos şi dispărură în întunerec.

Reîntors la prăvălie, un spectacol teribil îĭ se prezentă înaintea ochilor. O casă de banĭ Wertheim era complectamente ruptă, şi din ea se furaseră 30 000 leĭ în bonurĭ, 10 000—12.000 banĭ, precum şi 1000 ruble.

Până acuma nu s'a putut da de nicĭ o urmă a hoţilor. Se crede că este o bandă bine organisată, de oare ce acel ce stătea de pază la uşă, se servea de un telegraf de sfoară, pentru a comunica celor lalţĭ când vre-un pericol s'ar fi presentat

Se crede că Academia Română se va ocupa în această sesiune între alte cestiunĭ importante şi cu propunerile de pace ale erezilor defunctuluĭ bine-făcĕtor V. Adamachi.

Propunerile de pace s'aŭ făcut numaĭ din partea celor cincĭ moştenitorĭ din ţară, cu excepţiunea moştenitorilor din Rusia şi Grecia.

Dunărea limpezindu-se, vapoarele locale dintre Brăila-Galaţĭ-Tulcea aŭ început să circule.

Docurile din Galaţĭ se vor da în antrepriză la 8 Martie.

Incep beneficiile la Teatrul Naţional.

Vinerĭ, se va juca în beneficiul meritoşilor artiştĭ, Niculescu şi Catopolu, *Ocolul pămêntuluĭ în 80 de zile*.

Aceştĭ douĭ artiştĭ atât de mult desmierdaţĭ de publicul Capitaleĭ în această piesă bogată în spectacole variate şi splendide, aŭ făcut din rolurile lor o adevĕrată creaţiune.

Nu le va lipsi dar de loc nicĭ succesul material.

Singurul nostru depositar pentru Brăila este D. Constantin Popescu.

Amintirĭ triste

Prietenuluĭ N. C. U.

Dacă în tăcerea sombră a odăeĭ, stând gânditor şi trist, vêntul pe aripele sale îţĭ aduce unul din acele tînguitoare plînsete ale unuĭ cântec funebru, plînset ce conduce pe unul din vieţuitorĭ până la ultima sa locuinţă, saŭ îţĭ ajunge pĕnă la urechĭ, vibraţiunele tremurătoare ale vre-unuĭ dangăt de clopot, ce sună vestitoriŭ a jale şi mâhnire, câtă suferinţĭ nu-ţĭ produce în suflet, câtă durere nu te cuprinde, în ce stare de melancolie nu cazĭ... şi câte scene triste nu-ţĭ reaminteşte din viaţă-ţĭ!..

O! atuncĭ cum te maĭ apasă de greŭ suferinţa, cum te maĭ ard lacrimile ce-ţĭ udă obrajiĭ, şi câte suspine nu te fac să scoţĭ din pieptu-ţĭ înăbuşit... acele sunete plîngătoare, acele aducerĭ aminte!...

* * *

Era în spre toamnă. Toată ziua fusese o păclă înnecăcioasă şi aşa de deasă, că nu vedeaĭ omul la depărtare de douĭ paşĭ. Umezeala şi rĕceala pătrunzĕtoare, alungase viaţa de altă dată, de pe stradele acum pustiĭ, tăcute. De pe copacĭ, frunzele roşietice cădeaŭ încet, legănându-se, şi pădurea plîngea frumuseţea-ĭ pierdută. Filomela nu maĭ făcea să tresară, ca maĭ înainte, prin cântecul-ĭ argintiŭ, boschetele înbĕtrînite şi numaĭ câte un greer, ascuns sub vre-o peatră, scotea sonurĭ tremurătoare. Noaptea se lăsase pe nesimţite, şi felinarele aprinse de abia se maĭ zăreaŭ prin ceaţă. Eşisem din oraş, şi intraiŭ în aleia de stejar, ce duce spre spitalul oraşuluĭ.

Acum, când vĕzuiŭ înaintea-mĭ clădirea uriaşă şi întunecoasă, în care zecimĭ de fiinţĭ îngropate de viĭ, sufĕr şi plîng în singurătate, inima mi se strînse şi lacrimĭ îmĭ veniră în ochĭ.

In acest chaos, din care o lumină palidă străbătea prin câte-va ferestre, suferea *el* de două lunĭ de zile. Sermanul prieten!... Suferise atât de mult în viaţa sa, vĕrsase atâtea lacrimĭ, îndurase atâtea miseriĭ... că trebuia fatalmente să ajungă acolo unde ajunsese. Imĭ devenise simpatic, de când îl vĕzusem; faţa sa galbenă, pe care în tot deauna era întipărită tristeţa, melancolia; glasul seŭ dulce, muzical; reserva sa şi maniera delicată ce o avea, mĕ făcură să-l iubesc ca şi pe un frate. De câte orĭ îl visitam, il găseam la masa sa de scris, scriind şi trecênd la note într'un caet intitulat: „Din suferinţele vieţeĭ". De multe orĭ îĭ ceruiŭ să cetesc conţinutul acestuĭ caet, dar el mĕ refuza cu blîndeţe, rugându-mĕ să-l ert că nu poate să mi-l dea.

Mĕ avea numaĭ pe mine, ca prieten adevĕrat, încolo... strein. Il auzeam câte-odată zicênd: „Ce fericit mĕ simt, că te-am prieten!... Dacă nu te-aşĭ fi avut pe tine, dacă nu te-aşĭ fi iubit aşa de mult... ce aşĭ fi făcut cu atâta simţire, cu atâta iubire născută în sufletul meŭ. Câte odată, compar aceste două înalte simţirĭ ale omuluĭ, amorul şi prietenia, şi când mĕ gândesc la tine, la prietenia noastră, atuncĭ, simţimêntul prieteniei mi se pare cu mult maĭ înalt, cu mult maĭ sublim!"

Şi în vraja acestor amintirĭ dureroase, ajunseiŭ la poarta spitaluluĭ şi trăseiŭ cu nervositate clopotul. Portarul, cu un felinar în mână, îmĭ deschise şi privindu-mĕ, pe sub ochelariĭ albaşiri, mĕ întreabă cu o voace seacă:

— Dv. veniţĭ pentru No. 34? D. director, mi-a ordonat a vĕ conduce la No. 34, care e în agonie!

Inima-mĭ încetă parcă de a-mĭ bate, auzind cuvintele lugubre zise de acest om, cu o voce aşa de liniştită. El, nefericitul prieten, intrând în acest mormînt rece şi tăcut, numit spital, pentru a căuta alinare, a scăpa de durerĭ... pierise deja dintre oamenĭ, devenise un numĕr, o idee!...

Trecurăm prin maĭ multe sălĭ lungĭ şi recĭ, luminate slab de câte o lampă spînzurată de plafond şi paşiĭ noştri rĕsunaŭ înfiorător în liniştea posomorîtă a acestor bolţĭ nesfîrşite.

In fine, ne oprirăm înaintea uneĭ uşĭ cu două canaturĭ, deasupra căreia sta o tabelă pe care era scris: Secţia III-a.

Uşile să învîrtiră pe rotile fără zgomot, şi de tot turburat, mĕ pomeniiŭ în mijlocul uneĭ sale lungĭ, slab luminată ca şi precedentele. In mijloc, o masă lungă de nuc cu multe sertare; în partea stîngă o uşă şi de jur împrejurul săleĭ, crivate de fer boit verde, cu perdele albe şi avênd fie care câte o tabliţă tot verde, pe care sta scris No. fieşte căruĭ crivat. Stam singur buimac, ne îndrăsnind să înaintez şi parcă viaţa dispăruse din mine.

Ascultam îngrozit, resuflările neregulate ale bolnavilor, şi câte un oftat dureros, câte un vaiet de suferinţă ce auzeam din când în când, mĕ cutremura de spaimă, mĕ împetrea de groază. Lumina lămpeĭ, făcută mică, pocnea întunecându-se şi iară'şĭ luminând, reflectând pe păreţiĭ în umbră, luminĭ ce în ochi'mĭ turburaţĭ se proiectaŭ în fel de fel de forme bizare. De odată, perdelile albe de la crivatul cu No. 34 se desfacură, şi un cap de mort, înfiorător, pe care o slabă rază de lumină îl lovea pieziş, se arătă. Un glas stins, răguşit ieşit ca dintr'un mormînt, mĕ chemă pe nume. Era el.

Alergaiŭ, căzêndu'ĭ în braţe, şi lacrimile noastre se amestecară. Sgomotul produs de noĭ, trezi pe ceĭ-l'alţĭ suferinzĭ. şi vaietele dureroase, şi gemetele însoţite de scrişnirĭ, deveniră maĭ dese, maĭ lugubre, Nu'l maĭ cunoşteam!... suferinţele îl schimbaseră atât de tare, că nu maĭ rĕmăsese nicĭ urmă din cea ce fusese. Era pierdut. Glasu'ĭ, da'bia auzibil, maĭ păstra încă din dulceaţa şi armonia de alta dată. Pĕru'ĭ în neregulă, ochiĭ adînciţĭ în orbite şi sticloşĭ, faţa'ĭ vînată, buzele'ĭ albe, gâtu'ĭ subţire eşind din cămaşa'ĭ de in, îl făceaŭ necunoscut. Pieptul i se ridica repede, şi tusa seacă îl sbuciuma cumplit. 'Mĭ vorbea încet şi rar sforţându-se parcă a mântui de destăinuit tot ce avea în suflet. Il priveam cu atâta durere, că nicĭ nu maĭ auzeam glasu'ĭ înecat. Buzele'ĭ vinete-albe i se mişcaŭ automatic, cu toate că încetase de a maĭ vorbi. Apoĭ, cu ochiĭ maĭ înflăcăraţĭ, cu buzele încreţite şi strînse, se sculă în un cot şi scoase de sub perna de paie, un caiet ce'l vĕzusem de multe orĭ pe masa sa de scris, şi cu o voce şuerătoare mi'l înmână, zicându'mĭ:

— Ţi'l încredinţez; veĭ vedea într'însul mizeria acestuĭ lumĭ şi suferinţele ce le-am îndurat în puţinul timp cât am trecut prin dînsa!

Capul îĭ căzu iar pe perna tare şi aspră, şi câte-va lacrimĭ îĭ umeziră ochiĭ. Mâna'ĭ rece şi slabă, strîngea nervos pe a mea, şi sforţarea precum şi emoţiunea ce'l cuprinsese de la venirea mea, îĭ sleise ultimele puterĭ. Sta nemişcat, cu ochiĭ fixĭ şi parcă o durere morală, cu mult maĭ puternică, îl cuprinsese. Lacrimile îĭ curgeaŭ încet şi o roşeaţă apăru pe obrajiĭ sĕĭ scofâlciţĭ.

— Nu 'mi-e frică de moarte, căcĭ ştiŭ că acolo va găsi în sfîrşit liniştea sufletu'mĭ mult sbuciumat. Plâng însă, că mĕ despart de tine, şi aş fi murit cu regret dacă nu te-aş fi vĕzut. De aceia te-am chemat. Simt că noaptea aceasta, va fi vecinică pentru mine.... dar, nu fug de ea, căcĭ sper că gândurile amare mĕ vor lăsa se dorm în tihnă. Mi se pare, cât am fost în lume, c'am trăit două vieţĭ şi de aceia am o aşa sete de repaos. Cel puţin, voiŭ trăi d'acum în mijlocul uneĭ lumĭ lipsită de patimĭ, de nelegiuirĭ, nerobită nemicniciei.... Şi visul meŭ, visul de aur el desrobiriĭ, nu mi'l va împrăştia cruda relitate!... Ah! mĕ sfîrşesc... să păstrezĭ acele rîndurĭ.... şi amintirea despre mine....

Şi liniştit, încet, se stinse ca şi lumina uneĭ lămpĭ din care gazul s'a mântuit.

Intr'un tîrziŭ, glasul câţor-va oamenĭ mĕ readuseră la realitate. Corpul sĕŭ învĕlit în o pânză albă, fu pus pe o targă şi dus la casa mortuară. Pe raport, în dreptul No. 34 se trecu decedat. Şi totul se făcu cu o receală ce mĕ îngheţa. Nicĭ o lacrimă.... nicĭ o părere de rĕŭ!....

* * *

A doua zi, spre seară, un ghiociŭ tras de un cal, ducea un secriŭ de scândurĭ albe, pe care sta scris, cu boia neagră No. 34. Un popă cu un dascăl, fie-care cu câte o lumânare în mână, mergeaŭ înaintea ghiociuluĭ, vorbind între dînşiĭ şi din când în când mormăind câte un fragment de cântec, când vedeaŭ apropiindu-se câte un trecător. In urma acestuĭ trist cortegiŭ, mergeam singur şi trist, ştergând din timp în timp câte o lacrimă ce'mĭ alunica pe obraz.

In fine, intrarăm pe poarta cimitiruluĭ, şi trecând printre morminte cu monumente de marmoră şi grilajurĭ aurite, ne îndreptarăm spre fund, locul destinat săracilor şi morţilor din spitale.

Groapa neagră, tăcută îşĭ aştepta prada. Ciocliĭ îĭ o dară, fără nicĭ o întîrziere. Nicĭ muzică, nicĭ discursurĭ, nicĭ prohod lung... căcĭ acel ce se ducea nu merita... fiind sărac, necunoscut. Lopeţile îşĭ făceaŭ cu iuţeală datoria şi loviturile bolovanilor ce cădeaŭ pe secriŭ, îmĭ răsunaŭ dureros în suflet. Plecând, printre mormintele înşirate în liniĭ paralele, fără crucĭ şi fără florĭ... şi eşind din cimitir, mĕ gândiĭ la viaţa luĭ, la ideile luĭ în care se întrupaseră gândirĭ bine cugetate, ideĭ ce îndrumează la fericirea tuturora... şi vĕzêndu-l cum s'a dus... îmĭ veniiă în minte versurile bine zise ale luĭ Eminescu.

Poţĭ zidi o lume întreagă, poţĭ să sfarămĭ: orĭ (ce-aĭ spune,
Peste toate o lopată de ţărână se depune.
Mâna care-a dorit sceptrul universuluĭ şi gân(dirĭ
Ce-aŭ coprins tot universul, încap bine în pa(tru scândurĭ

D'atuncĭ, ploaie şi ninscare căzutaŭ mereŭ pe mormîntul ce-l înghiţise; ţărâna se bătu, iarba începu a creşte şi cu timpul, se şterse urma ce o maĭ lăsase!.., movila se nivelă, se făcu tot una cu pămîntul; însă, urma ce a lăsat-o el în inima mea, prietenia, nu se va şterge, nu va dispare de cât o dată cu viaţa...

Gh. din Zagavia.

Buletin atmosferic

Institutul Meteorologic

Bucureştĭ 10 Martie 1893.

Inălţimea Barometrică la 0°	759.3
Temperatura aeruluĭ	—2.7
Vântul	liniştit
Starea ceruluĭ	noros
Temperatura maximă de erĭ	+ 10
„ „ de astăzĭ	—3.
„ la noĭ a variat între	+11° şi—3°.

Erĭ timp urît, frig, vânt şi puţină ploaie.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(64)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Koja sângerată)

CAPITOLUL IV

— Nu mĕ maĭ pot îndoi, zicea el întru dinţĭ, ea e care a ucis pe Julia, şi dacă nu fac nicĭ o ordine, şarlatanil aceştia aŭ s'o exploateze maĭ întâiŭ s'apoĭ s'o denunţe, căcĭ nu se vor mulţămi cu două milioane. Vor voi tot, ea va refuza şi atuncĭ... atuncĭ e perdută. Şi eŭ care eram s'o iubesc... şi nu sunt încă foarte sigur că n'o iubesc deja. Aşĭ vrea să ştiŭ ce ar face Gaston dac'ar fi în locul meŭ... dar nu'l voiŭ consulta... să'şĭ scape el pe D-ra Lestérel, aşĭ fi încântat... şi'l voiŭ ajuta din toată inima ca s'o scape... mâine dimineaţă însă, fără nicĭ o întârziere, voiŭ înştiinţa pe marchisă.

Nu vreaŭ ca ea să meargă la puşcărie.

CAPITOLUL V.

Aerul era rece, cerul luminos, iar pămêntul întărit prin îngheţ, suna sub picioarele cailor. Pădurea numaĭ avea frunze, şi zăpada argintea încă fugera îngălbenită de iarnă. Crengile copacilor se înfioraŭ de ger. O vreme bună de stat la gura sobeĭ şi s'asculţĭ visând cântul melancolic al vêntuluĭ ce şuera prin lungile coridoare ale castelului.

Marchisa şi Nointel călăreaŭ cu toate astea unul lângă altul, pe o alee a pădureĭ. Doĭ *groomĭ* îĭ urmaŭ la distanţă. D-na de Barancos, pe un cal foarte negru pe care'l mâna c'o uşurinţă minunată, Nointel pe un cal murg înalt şi cu pas mare. Eĭ mergeaŭ la pas şi nu schimbaseră încă o vorbă. Aĭ fi zis că amândoĭ simţeaŭ că acea plimbare matinală avea să hotărască de soarta lor, şi că se fereaŭ de a începe cu banalităţile obicĭnuite o conversaţie care putea să'ĭ uneaskă saŭ să'ĭ despartă pentru tot-d'auna.

Şi, de fapt, căpitanul era foarte perplex şi încă şi maĭ surescitat. Petrecuse o noapte foarte rea, şi de şi hotărîrea luĭ era luată, se întreba cum avea s'o execute. Să spuĭ uneĭ femeĭ că'l acusată de o crimă oribilă şi s'o sfătueştĭ să fugă ca să evite curtea cu jurĭ, nu'ĭ lucru uşor când acea femee e frumoasă, când ea e marchisă, când aĭ toată dreptatea să crezĭ că ea te iubeşte şi când ţi-e teamă să n'o iubeştĭ.

Cu toată experienţa şi îndrăzneala luĭ, Nointel nu ştia de unde s'o înceapă. El aştepta ca D-na de Barancos să'ĭ dea, printr'unul din acele discursurĭ ciudate de care ea nu era avară, ocasia de a deschide subiectul cel greŭ.

Dar D-na de Barancos, de obiceiŭ foarte expansivă, se arăta în ziua ceia reservată până la răceală şi aceasta nu doar că era indeferentă, căcĭ sângele i se urca în obraz, iar ochiĭ îĭ scânteiaŭ. Ghiceaĭ că focul arde sub cenuşe şi că o vorbă numaĭ era de ajuns ca să'l aprinză. De altmintrerĭ, nicĭ odată nu fusese maĭ frumoasă.

— Ce păcat! cugeta Nointel privind'o pe furiş.

Şi faţa luĭ exprima aşa de bine aceia ce gândea că marchisa, isbită poate de această declaraţie mută, dădu o lovitură de cravaşă puternică caluluĭ şi porni ca glonţul. Nointel destul de mirat, îşĭ puse şi el calul la acelaş galop violent pe care îl luase fără veste excentrica castelană.

Aleia era largă şi dreaptă, dar după vre-o treĭ sute de metri ea da într'o coastă acoperită cu copacĭ care părea puţin practicabilă. Nointel se ţinea la distânţa sa şi gândea că această cursă fără frâŭ avea să se oprească la poalele culmeĭ râpoase susţinută de o barieră înaltă de treĭ picioare. Se înşela. Marchisa îşĭ îmboldi calul şi trecu obstacoluĭ ca o călăreaţă consumată. Trebue să facă şi el tot aşa nu doar că această săritură îl jena pe căpitan căcĭ călărea de minune, dar dincolo de barieră drumul devenea maĭ strâmt şi mult maĭ greŭ. O adevĕrată potecă presărată cu pietre marĭ şi adesea întreruptă prin tinerĭ copăceĭ. D-na de Barancos nu se oprea pentru aşa puţin lucru; ea mergea în goana cea mare, aplecată înainte, fără să se îngrijească de crângile care'l isbea faţa. Nointel, ne având loc să galopeze alăturĭ cu dênsa, o urma ocărând oare-cum fantesia ce o apucase de a lua cu asalt o colină aproape inaccesibilă. Ajunşĭ sus pe înălţime, Nointel îşĭ opri calul şi se uită înapoĭ; *groomiĭ* descălecaseră şi căutaŭ, fără să poată isbuti, să'şĭ aducă poneyĭ de frîŭ prin tufiş pe după barieră.

— Dacă cumva ea caută un *tête-à-tête*, zise el între dinţĭ, apoĭ îĭ are după cum putea să'l dorească. Nicĭ odată oamenĭ sĕĭ nu vor parvenĭ să ne ajungă. Sper cel puţin că se va opri şi că această culme făcută pentru căprioare.

Se înşela în speranţa sa. Cărarea continua pe partea cea-laltă a colineĭ tăiată în prăpastie. D-na de Barancos apucă fără hesitare pe acea pantă infernală care avea aerul să se sfîrşească în fundul prăpăstieĭ.

— Eĭ, dar nu cum-va vrea să se omoare? zise căpitanul. Dacă'ĭ aşa, vom fi doĭ,

Când Nointel ajunse la poalele colineĭ, vĕzu pe marchisă stând pe o stâncă acoperită cu muşchiŭ iar calu'ĭ obosit lângă o salcie, cu frîul pe după gât. O îngrămădire de blocurĭ de granit sta plecată de asupra unuĭ rîuleţ cristalin care murmura pe pietricele; nişte stejarĭ secularĭ înconjuraŭ un fel de arenă circulară tapisată cu mesteacănĭ ce se înălţaŭ ca nişte fantome în profunzimele pădureĭ.

— Ce decor pentru o scenă de roman! murmură căpitanul, sărind de pe cal. Sigur că intenţionat m'a adus aci.

Apoĭ, apropiindu-se de D-na de Barancos care îl privea încreţind din sprîncene:

— Mi-aţĭ dat o frică grozavă, zise el c'o emoţie foarte sinceră. O minune că calul D-v. n'a dat greş pe acest drum primejdios. Pentru ce vĕ jucaţĭ cu viaţa?

(Va urma).

A maĭ plouat la Dorohoĭ, Stefăneştĭ, T. Ocna, Brăila, Tulcea, Isaccea, Babadag, Buştenĭ, Calafat, Bechet şi Olteniţa.

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

Clubul muncitorilor din Capitală va serba în ziua de 6 Martie print'un banchet, aniversarea comuneĭ din Paris şi intrarea în al IV-lea an al ziarului *Munca.*

*

Concertul Micheriu, ce era să aibă loc astă-seară s'a amânat din cauza boaleĭ D-neĭ Găluşcă, pentru ziua de 1 Martie.

*

Marea reprezentaţie teatrală-muzicală, care se va da în folosul Ligeĭ şi a căreia veste a fost primită cu atâta entuziasm de publicul român de aicĭ şi de peste munţĭ va avea loc neapărat *în seara de 8 Martie.*

De oare ce partea dramatică este deja complectă prin aderarea unuĭ bogat număr de artiştĭ de frunte aĭ sceneĭ române, toţĭ D-niĭ artiştĭ şi artiste, care voesc să ilustreze seara prin producţiunile lor vocale şi instrumentale, sunt rugaţĭ să trimeaţă scrisorile de aderare, împreună cu designarea bucăţilor, cu care se vor produce, către secretarul Ligeĭ, *D. C. Dimitriu, 2, Pasagiul Român.* Aderările se primese până la 4 Martie.

Mulţime de locurĭ fiind deja oprite, persoanele care doresc să ia parte la serbare, sunt rugate să se grăbească ca să îşĭ reţie locurĭ.

*

Lucrătoriĭ tipografĭ, membriĭ aĭ societăţeĭ *Gutenberg,* se întrunesc Duminecă dimineaţa în Sala Băilor Eforieĭ, în adunare generală anuală, cu care ocaziune se va face şi alegerea nouluĭ comitet.

Lucrătoriĭ tipografĭ socialiştĭ, carĭ duc de anĭ o luptă foarte activă în societatea *Gutenberg,* vor propune la aceste alegerĭ o listă a parte, compusă numaĭ din lucrătorĭ şi care are foarte mulţĭ sorţĭ de izbândă, maĭ ales că lista adversă are în frunte pe un patron.

*

Cititoriĭ noştri îşĭ aduc aminte de marele succes, de altmintrelea foarte legitim, ce a obţinut în anul trecut D. Jiquidi cu prima serie de 100 tipurĭ politice. Spiritualul caricaturist a făcut să apară de curând o a doua serie ale căriĭ tipurĭ sunt tot aşa de bine reuşite ca şi cele din seria I-a.

Amatoriĭ acesteĭ seriĭ pot găsi acest noŭ tabloŭ la Agenţia Havas (biuroul administraţieĭ ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine*) şi la toate librăriile.

Preţul este de leĭ 4 exemplarul.

DIN STRAINATATE

D. Axentovicĭ, primarul liberal din Grabovatz (Serbia), cunoscut ca rival al luĭ Katicĭ, şeful radicalilor, a fost asasinat în mod crud. S'a ordonat o anchetă. Şase radicalĭ bănuiţĭ de asasinat aŭ fost arestaţĭ. D. Katicĭ e de asemenea bănuit, dar e probabil că nu va fi arestat de cât după instrucţiune.

Ziarele liberale şi progresiste condamnă tentativele revoluţionare ale radicalilor. Presa radicală face responsabil guvernul.

*

Politische Correspondenz zice că trebue primite cu oare care rezervă ştirile despre participarea altor familiĭ suverane,— afară de a Germanieĭ,—la serbările nunţiĭ de argint a perecheĭ regale a Italieĭ. Nicĭ o decisiune definitivă nu s'a luat în această privinţă.

Printre familiele suverane arătate că vor merge la Roma, este şi a Austrieĭ.

*

Comisiunea pentru organizarea în Paris a serbăreĭ de 1 Maiŭ, desfăşură o mare activitate pentru a face din această serbare una din cele maĭ impdsante manifestaţiunĭ.

Guvernul de asemenea a luat toate măsurile ca pentru ziua de 1 Maiŭ, liniştea să fie asigurată.

*

File rupte din Album

In amor nu trebue de cât un moment pentru a face d'intr'o *sfîntă* o *păcătoasă.*

Dr. Ro se

*

Amor! amor!..... când tu ne ţiĭ, putem zice...... adio minte!

La Fontaine

*

Femeilor le trebue pururea un Dumnezeŭ pe care să'l adore şi un bărbat pe care să'l chinuiască.

Un abonat (al Buneĭ credinţe)

*

Prudenţa şi amorul nu sunt făcute unul pentru altul; cu cât amorul creşte, prudenţa scade.

La Rochefoucauld

* * *

Un ultim cuvênt

— Băete! mi-aĭ pus la socoteală hârtie de 25 banĭ şi nu mi-aĭ dat măcar o coală.

— Vě înşelaţĭ, D-le! e hârtia pe care v'am făcut socoteala!

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 26 Februarie 1893

Şedinţa se deschide la ora 1 jum. sub preşindenţia D-luĭ Gh. Triandafil, vice-preşedinte.

Prezenţĭ 91 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. N. T. Pop întreabă pe ministrul de finance când are să se lichideze capitalul acţionarilor de la creditele agricole, şi cere dosarul relativ la emiterea renteĭ de la 1891 incoace.

D. F. Corlătescu prezintă un proiect de lege pentru acordarea uneĭ pensiunĭ D-neĭ Aneta Lăţescu.

— Se admite urgenţa.

D. C. C. Dobrescu-Prahova cere a i se pune la disposiţie un jurnal al Consiliuluĭ de miniştri prin care se încuviinţează un credit extraordinar de 10,000 leĭ ministeriuluĭ Cultelor, precum şi dosarul pentru întrebuinţarea aceste sumĭ la studiarea legilor instrucţiuneĭ şi cleruluĭ. De asemenea încă o sumă de 3000 leĭ în acelaşĭ scop.

Se votează un indigenat şi două recunoaşterĭ.

Camera trece în secţiunĭ.

SENATUL

Urmarea şedinţeĭ de la 25 Februarie 1892

Se citeşte proiectul de lege relativ la organizarea ministeruluĭ de externe,

Se votează până la art. 16.

D. G. Sefendache, la art. 17 cere să se sporească numěrul agenţilor noştri consularĭ, şi să se trimită şi la Braşov, Temişoara, etc.

După ce respunde D. Al. Lahovary, se votează până la art. 33.

La ora 5 se ridică şedinţa.

Şedinţa de la 26 Februarie 1893

Preşedenţia D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezenţĭ 76 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. Nevelcovicĭ roagă pe D. ministru de interne să intervină pe lângă prefectul poliţieĭ Capitaleĭ ca să împiedice măcar pe viitor alergarea trăsurilor pe strade ca pe câmpul Bărăganuluĭ. Nenumăratele accidente care se întâmplă pe fie-care zi, ar trebui să îngrijească maĭ mult pe administraţie.

D. Lascar Catargiu rĕspunde că se pedepsesc tot-d'auna birjariĭ carĭ pricinuesc accidente.

Se pune la vot recunoaşterea calităţeĭ de cetăţean român D-luĭ I. C. Mihalcea, român din Transilvania.

Ultime Informaţii

Culisele Politice

Atitudinea ziaruluĭ *Voinţa Naţională* faţă cu interpelarea D-luĭ N. Fleva este suspectă. Sunt patru zile de când D. Fleva şi-a desvoltat interpelerea şi ziarul principal al partiduluĭ, nu zice nimica.

Această atitudine neînţeleasă a mâhnit mult pe D. N. Fleva.

Nu ştim cuĭ să atribuim acest fapt, căcĭ ziarul Sturzist *La Patrie* a vorbit deja de interpelarea D-luĭ Fleva într'un mod foarte elogios. Se pare că am avea la mijloc ce-va cu totul personal. Redactoriĭ *Voinţeĭ Naţionale* nu agrează pe D. Fleva. De aci s'ar explica indiferenţa ce-ĭ arată.

Aflăm că D. N. Fleva este în tratărĭ cu D. Vintilă Rosetti pentru luarea direcţiuneĭ ziaruluĭ *Românul.*

D. Fleva voeşte să aibă ziarul sĕŭ personal.

* * *

Secţiunile Cameręĭ aŭ examinat, erĭ, proectele asupra tocmelilor agricole ale D-lor Carp şi Păucescu.

Discuţia a fost foarte vie în fie-care secţiune; toţĭ miniştri, afară de D. Al. Lahovary, eraŭ prezenţĭ.

Secţiunea a II a luat în consideraţie ambele proecte.

—

In curênd D. N. Fleva, în asociaţie cu un grup de liberalĭ-democraţĭ, va scoate un ziar cotidian.

Capitalul de asociaţie se urcă la aproape 100 miĭ de leĭ.

E vorba pe de altă parte ca D. N. Fleva să cumpere *Românul* şi tipografia D-luĭ V. C. A. Rosetti.

Ziarul liberalilor-democraţĭ va apare negreşit înainte de închiderea Corpurilor legiuitoare.

—

O dovadă despre destrăbălarea ce domneşte la direcţiunea C. F. R.

Alaltă-erĭ călătoriĭ din Botoşanĭ n'aŭ putut găsi nicĭ un bilet de drum pentru Bucureştĭ. Ast-fel maĭ mulţĭ călătorĭ aŭ întârziat şi urcându-se în tren fără bilet, aŭ fost amendaţĭ. Alţiĭ aŭ luat bilete până la Paşcanĭ saŭ până la Ploeşti şi de la aceste staţiunĭ alte bilete până la Bucureştĭ.

—

Consiliul comunal al Capitaleĭ este convocat pentru diseară la orele 9.

La ordinea zileĭ între altele sunt următoarele cestiunĭ importante:

Numirea în funcţia de director al lucrărilor tehnice comunale.

Cestiunea alimentăreĭ oraşuluĭ cu apă:

Revisuirea tarifuluĭ de preţurĭ pentru alinierĭ;

Cestiunea iluminăriĭ uneĭ părţĭ a oraşuluĭ cu gaz petroleŭ.

—

Lichidarea afacereĭ Eliad a început.

La tribunalul de Ilfov s'a radiat o ipotecă de 140 miĭ de miĭ de leĭ pentru plata obligaţiunilor Kohn, Reinach şi Compania.

Aŭ sosit în Capitală D. V. Poenaru, primarul Galaţilor cu ajutorul sěŭ D. Radocolat, pentru ca să asiste la procesul ce se va judeca la tribunalul Ilfov azĭ şi mâine şi să pună odată capăt faimoaseĭ afacerĭ Eliad, care a înghiţit până acum 20 de consiliĭ comunale.

—

Circulaţiunea vapoarelor companieĭ Danubiene de pasagerĭ pentru anul acesta până la Galaţi, după noul ordin, va fi după cum urmează:

Pornirea de la Galaţi la Severin: în fie care Lunĭ, Mercurĭ şi Vinerĭ, 9 ore dimineaţa.

Pornirea de la Severin la Galaţi, în fie care Duminecă, Marţĭ şi Vinerĭ, 7 ore şi jumĕtate dimineaţa.

Prima pornire de la Galaţĭ la Severin va fi Duminecă la 28 Fębruarie (12 Martie) a. c., şi prima pornire de la Severin la Galaţĭ va fi Mercurĭ 3 (15) Martie a.c.

—

Toţĭ Domnĭ studenţĭ, aĭ şcoaleĭ de ştiinţele politice şi administrative din Bucureştĭ, sunt rugaţĭ a se întruni Duminică 28 curent la ora 9 a. m., în Palatul Universităţeĭ, fiind la ordina zileĭ maĭ multe chestiunĭ importante.

—

Suntem rugaţĭ a publica următoarea deciziune:

Deciziune

Societatea studenţilor Universitarĭ *Unirea,* întrunită în şedinţa extraordinară din seara de 13 Februarie 1893, în urma citireĭ raportuluĭ comisiuneĭ de verificare a fostuluĭ casier Gh. C. Mumuianu;

Avênd în vedere actele şi probele aduse de comisiunea de verificare, din care reese evident că D. casier Gh. C. Mumuianu, după o gestiune de un an a caseĭ societăţeĭ, a frustat societatea cu suma de leĭ 1.773 banĭ 80.

Societatea, prin unanimitate de voturĭ, blamează purtarea necorectă a D-luĭ Gh. C. Mumuianu şi'l face responsabil de suma sus menţionată, hotărînd, ca această deciziune să fie adusă la cunoştinţa publică.

Delegat presidenţial, **Ed. Giroveanu.**

Secretar, **N. Popovicĭ.**

Ultime telegrame

PARIS, 25 Februarie.—*Procesul de corupţiune.* D. Fontane face istoricul demersurilor luĭ Blondin pentru a obţine baniĭ ceruţĭ de D. Baihaut ca să depuie proiectul. Bonurile anonime eraŭ destinate să plătească publicitatea *oare căror briganzĭ carĭ ne pândeaŭ ca în mijlocul uneĭ pădurĭ.*

D. Baihaut depune cu o voce foarte emoţionată. El zice: *„Sunt culpabil. Nicĭ un cuvint nu e în stare să exprime căinţa şi durerea mea, şi tot cea ce simt. Incă nu pot să înţeleg cum de am făcut un asemenea pas. Cer ertare ţăreĭ mele, a căreĭ reputaţiune i-am compromis-o poate."*

Acuzatul explică în urmă, că el a lucrat după îndemnul luĭ Blondin căruia i-a dat 75.000 francĭ. El a voit să înapoieze baniĭ, dar s'a temut să nu se denunţe. El termină exprimându-şĭ din noŭ părerile sale de rĕŭ şi desasperarea sa (Mişcare prelungită).

D. Blondin neagă ca a primit ceĭ 75,000 francĭ.

El a lucrat numaĭ în interesul societăţiĭ Panama. *„Depunerea D-luĭ Baĭhaut, zice el, este o piramită de minciunĭ".*

D. Sans Leroy susţine că n'a primit nicĭ odată banĭ de la Panama. Ceĭ 200.000, de carĭ e acuzat că i-a primit, proveniaŭ din zestrea soţieĭ sale. Dacă n'a declarat-o de maĭ nainte, a fost că el n'a voit o ordonanţă de neurmărire, ci o achitare.

D. Beral afirmă că a primit de la Reinach, 40.000 francĭ ca onorariĭ. El nu ştia că baniĭ provin de la Panama.

D. Dugué de la Fauconnerie, susţine că a primit ceĭ 20.000 francĭ nu în schimbul votuluĭ sěŭ, ci pentru participarea la sindicat.

D. Gobron afirmă că cecul ce a primit reprezinta nişte banĭ ce 'ĭ datora Reinach.

D. Antonin Prouet declară că a primit banĭ numaĭ din cauza participăriĭ la sindicat.

PARIS, 25 Februarie.—Ziarele se ocupă de prima şedinţă a procesuluĭ de corupţiune. Ele constată energia şi fermitatea D-luĭ Carol de Lesseps şi zic că maĭ multe din depunerile sale pot da naştere la nişte incidente, a căror urmare nu e cu putinţă a nu se prevedea.

INSERŢII şi RECLAME

Domnule Redactor

Vaşĭ rĕmânea foarte îndatorată dacă aţĭ bine voi se primiţĭ în coloanele stimabiluluĭ D-v. ziar următoarele rîndurĭ. In ziua de 10 a curenteĭ, aflându-mĕ în farmacia D-luĭ Doctor Konia am depus un bilet de 20 fr. pentru plata medicamentuluĭ cerut.

După câteva zile primiĭ un avis că biletul de 20 fr. depus, conţinuse încă un bilet de asemenea valoare şi că eram invitată pentru a veni să-l primesc inapoĭ.

Lucrul era în adevěr astfel: în loc de un bilet de 20 de fr. dădusĕm două bilete de 20 fr.

Impiegatul din Farmacia Doctoruluĭ Konia, care a făcut acest act de onestitate, se numeşte Alexandru Hofman. farmacist. Un asemene act din partea tînĕruluĭ farmacist nu are nevoe de comentar; el face onoare D-luĭ Alexandru Hofman precum face onoare şi D-luĭ Doctor Konia care a avut norocul, cam rar, de un asemenea impiegat. Am ţinut D-le Redactor a da publicităţeĭ această faptă meritorie.

Primiţĭ, Domnule Redactor, asigurarea prea destinseĭ mele consideraţiunĭ, precum şi mulţămirile mele pentru publicarea acestor rîndurĭ.

Sofia Ceaur Aslan.

TEATRE-CONCERTE

26 Februarie

Teatrul National. — Diseară se va juca în beneficiul meritoşilor artiştĭ Niculescu şi Catopolu *Ocolul pămentuluĭ în 80 zile.*

Teatru Karageorgevicĭ. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Colosseul Oppler. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Sala Băilor Eforieĭ.—Mâine seară mare bal mascat.

* Adică 4 leĭ volumul apărut în editura D-luĭ Socec şi 3 leĭ primele versurĭ ale luĭ Eminescu tipărite de D. V. G. Morţun.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 25 Februarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.635
Imperialul	—
Livra turcescă	10.84
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127 25
Anstalt	—
Renta perp. austr	98.70
„ aur „	117.—
„ aur ungară	115.30
„ argint austr.	98 60
Schimb asupra Londreĭ	121.45
„ „ Parisuluĭ	48.27
„ „ Berlinuluĭ	59.40
„ „ Amsterdam	100.55
„ „ Belgieĭ	48.20
„ „ Italieĭ	46.30
Tendinţă	

Bursa din Berlin

De la 25 Februarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.26
Renta R. aur 5%	97.90
C. F. R. „	84 90
R. aur %	84.60
Imprum. municipal Bucureştĭ	97 80
Rubla	215.85
Disconto	187.50
Schimb asupra Londreĭ	20.335
„ „ Parisuluĭ	80.95
„ „ Amsterdam	—
„ „ Vieneĭ	167.60
„ „ Belgieĭ	80.92
„ „ Italieĭ	77·60
Tendinţă	—

Bursa din Paris

De la 25 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc. $4^1/_2$ la sută	106 —
„ „ 3 „ „	97.85
„ R. aur 5 „	—
„ Italiană	92.55
„ Ungară 5	96.4?
Ext. Esp	64.15
Imprum. grecesc.	356.—
Bancă otomană	583.16
Datoria unif. Egipt	503.12
Loturĭ turceştĭ	—
Cec asupra Londreĭ	25.16
Schimb asupra Vieneĭ	205.37
„ „ Amsterdam	206.18
„ „ Berlinuluĭ	121.84
„ „ Belgieĭ	$^1/_8$
„ „ Italieĭ	$3^{11}/_{16}$
Tendinţă	—

Bursa din Londra

De la 25 Februarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	$98^1/_{16}$
Banca română	$6^3/_4$
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.32
„ „ Berlin	20.56
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 25 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc 3 %	97.93
„ italiană	92 45
Banca otomană	584.06
Tendinţă	—

Bursa din Francfort

De la 25 Februarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	98.20
„ „ „ 4%	84.40

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24